

BRUSSEL-HOOFDSTAD

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

GEWONE ZITTING 2003-2004

29 APRIL 2004

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**tot onmiddellijke oprichting van
de dienst voor alimentatievorderingen
bij de FOD Financiën**

(ingediend door mevrouw Dominique BRAECKMAN (F)
en de heer Paul GALAND (F))

VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie
voor de Sociale zaken

door de heer Serge de PATOUL (F)
en mevrouw Marie-Jeanne RIQUET (F)

BRUXELLES-CAPITALE

**ASSEMBLEE REUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

SESSION ORDINAIRE 2003-2004

29 AVRIL 2004

PROPOSITION DE RESOLUTION

**relative à la création sans délais du
service des créances alimentaires
au sein du SPF Finances**

(déposée par Mme Dominique BRAECKMAN (F) et
M. Paul GALAND (F))

RAPPORT

fait au nom de la Commission
des Affaires sociales

par M. Serge de PATOUL (F)
et Mme Marie-Jeanne RIQUET (F)

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heer Jean-Pierre Cornelissen, mevr. Dominique Dufourny, mevr. Marie-Jeanne Riquet, mevr. Dominique Braeckman, de heer Mohamed Azzouzi, mevr. Anne-Sylvie Mouzon, de heren Denis Grimberghs, Jos Van Assche, Jean-Luc Vanraes.

Plaatsvervangers : de heren Mostafa Ouezekhti, Paul Galand, Joël Riguelle, Robert Delathouwer.

Andere leden : mevr. Françoise Bertieaux, mevr. Danielle Caron, de heren Marc Cools, Yves de Jonghe d'Ardoye d'Erp, Serge de Patoul, Vincent De Wolf, mevr. Isabelle Emmery, mevr. Marion Lemesre, de heren Michel Moock, Joseph Parmentier, mevr. Françoise Schepmans.

Zie :

Stuk van de Verenigde Vergadering :
B-114/1 – 2003/2004 : Voorstel van resolutie.

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : M. Jean-Pierre Cornelissen, Mmes Dominique Dufourny, Marie-Jeanne Riquet, Dominique Braeckman, M. Mohamed Azzouzi, Mme Anne-Sylvie Mouzon, MM. Denis Grimberghs, Jos Van Assche, Jean-Luc Vanraes.

Membres suppléants : MM. Mostafa Ouezekhti, Paul Galand, Joël Riguelle, Robert Delathouwer.

Autres membres : Mmes Françoise Bertieaux, Danielle Caron, MM. Marc Cools, Yves de Jonghe d'Ardoye d'Erp, Serge de Patoul, Vincent De Wolf, Mmes Isabelle Emmery, Marion Lemesre, MM. Michel Moock, Joseph Parmentier, Mme Françoise Schepmans.

Voir :

Document de l'Assemblée réunie :
B-114/1 – 2003/2004 : Proposition de résolution.

De commissie is op 12 maart 2004 en 29 april 2004 bijeengekomen om het ontwerp van resolutie te bespreken.

Namens de indieners herinnert mevrouw Dominique Braeckman eraan dat de dienst voor alimentatievorderingen moet worden opgericht nadat het federale Parlement in februari 2003 in dat verband een wet heeft aangenomen met een zeer ruime meerderheid van de parlementsleden. Het gaat over een wapen dat volgens de Ecolo-fractie zeer efficiënt is in de strijd tegen de armoede. Deze dienst wordt immers belast met de betaling van voorschotten op de onderhoudsgelden en met de terugvordering ervan bij de onderhoudsplichtigen. De OCMW's zullen daardoor deze opdracht niet meer hoeven te vervullen.

In juli 2003 heeft de nieuwe federale regering beslist om de oprichting van deze dienst uit te stellen tot in september 2004 om te kunnen beschikken over een precieze raming van de noodzakelijke personele en financiële middelen. De resolutie strekt ertoe het Verenigd College te vragen om de interministeriële conferentie ad hoc bijeen te roepen, teneinde de federale regering ertoe te bewegen terug te komen op haar beslissing tot uitstel en af te zien van elke wetswijziging die de rechten van het individu beperkt. Bovendien wordt de federale regering gevraagd onverwijld de nodige personele en financiële middelen vrij te maken voor de oprichting van deze dienst.

Namens de cdH-fractie zegt de heer Joël Riguelle dat zijn fractie deze resolutie zal steunen, waarvan de inhoud gelijklopend is met die van de resolutie die mevrouw Joëlle Milquet en de heer Jean-Jacques Viseur in oktober 2003 ingediend hebben bij het federale Parlement.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon benadrukt dat de context welbekend is : als resultaat van een compromis is er een wet aangenomen waarvan de uitvoering uitgesteld wordt bij gebrek aan beschikbare middelen en waarbij de regering beloofd heeft om ze uit te voeren vanaf juni. De spreker is het weliswaar eens met de inhoud van het voorstel, maar heeft vragen over de relevantie van een resolutie die, als ze tot resultaten zou leiden, het uitstel slechts met enkele maanden zou inkorten.

Zou het niet beter zijn een tekst op te stellen waarmee het probleem zo goed mogelijk kan worden aangepakt. Bij de huidige stand van zaken passen de OCMW's nog altijd een oude wetgeving toe en men kan niet beweren dat ze overstelpt worden met aanvragen. Dat is niet het geval omdat dat er geen behoefte is, maar omdat de procedure omslachtig is. De aangenomen wet voorziet dus in een federale procedure : ze zal toegankelijker en daardoor efficiënter zijn.

De spreker wijst erop dat deze wet de mogelijkheid voor de alimentatiegerechtigde om gebruik te maken van de normale procedures om zijn onderhoudsgeld te krijgen, niet opheft. In geval van alimentatievordering voor het onderhoud van kinderen, heft het Gerechtelijk Wetboek de

La commission s'est réunie les 12 mars 2004 et 29 avril 2004 pour discuter du projet de résolution.

Mme Dominique Braeckman, au nom des auteurs, rappelle que le service des créances alimentaires résulte du vote au parlement fédéral en février 2003 d'une loi à une très large majorité des parlementaires. Il s'agit d'une arme que le groupe ECOLO juge d'une grande efficacité dans la lutte contre la pauvreté. En effet, ce service est chargé du paiement d'avances sur créances alimentaires et de leur récupération auprès des débiteurs. Cela aura comme résultat de décharger les CPAS de cette mission.

En juillet 2003, le nouveau gouvernement fédéral a décidé le report de ce service en septembre 2004 afin de pouvoir disposer d'une évaluation précise des moyens humains et financiers nécessaires. La résolution vise à demander au Collège réuni de convoquer la conférence interministerielle ad hoc pour demander au gouvernement fédéral de revenir sur la décision de report et qu'il renonce à toute modification de la loi allant dans un sens limitatif du droit des personnes. En outre, il lui est demandé de dégager sans délai les moyens humains et financiers nécessaires à la création de ce service.

Au nom du groupe cdH, M. Joël Riguelle dit que son groupe soutiendra cette résolution dont le contenu est analogue à celle déposée par Mme Joëlle Milquet et M. Jean-Jacques Viseur en octobre 2003 au parlement fédéral.

Mme Anne-Sylvie Mouzon souligne que le contexte est connu : il y a eu le vote d'une loi qui résulte d'un compromis dont l'exécution est reportée faute de moyens pour l'instant, le gouvernement ayant promis de la mettre en œuvre à dater du mois de juin. Si sur le fond, elle se dit d'accord sur la proposition, elle s'interroge sur la pertinence d'une résolution qui, si elle aboutissait, ne ferait qu'avancer le délai de quelques mois.

Ne vaudrait-il pas mieux aboutir à un texte permettant de mieux rencontrer la problématique. Dans l'état actuel des choses, les CPAS appliquent toujours l'ancienne législation et on ne peut pas dire qu'ils soient submergés de demandes. Ce n'est pas parce que le besoin n'existe pas mais parce que la procédure est lourde. La procédure, telle qu'elle est prévue par la loi, sera donc fédérale : elle sera plus accessible et partant plus efficace.

Elle signale que cette loi n'abroge pas la possibilité pour le créancier d'aliments de recourir aux procédures normales pour récupérer sa créance. Lorsqu'il y a une créance alimentaire qui concerne des enfants, le code judiciaire fait sauter les protections de ressources minimales dont bénéficient les parents.

bescherming van de onderhoudsplichtige op het vlak van het minimuminkomen op. In alle andere gevallen bepaalt het Wetboek dat hij het bestaansminimum en een minimum aan meubilair moet behouden. Deze mensen komen dan aankloppen bij de OCMW's van de arme gemeenten, zoals Sint-Joost.

Het feit dat de onderhoudsplichtige zich onvermogen kon maken, had geen zin, omdat beslag kan worden gelegd op alle bestaansmiddelen, wat destijds voorgesteld werd als een grote overwinning voor de vrouwen. In de praktijk wordt niemand van zijn verantwoordelijkheid bewust gemaakt, aangezien er beslag wordt gelegd op het leefloon van de onderhoudsplichtige, die dan om sociale bijstand vraagt, wat in feite een tweede leefloon is. Dit is een totaal absurde situatie.

Krachtens de wet mag de Staat via de dienst voor alimentatievorderingen geen beslag leggen op het door het Gerechtelijk Wetboek beschermde minimum. De bepaling van het Wetboek volgens welke beslag kan worden gelegd op het hele inkomen in geval van alimentatievorderingen, zou opgeheven moeten worden. Dat zou het risico van een dubbele procedure vermijden.

Mevrouw Marion Lemesre is het inhoudelijk eens met mevrouw Anne-Sylvie Mouzon. Ze vindt echter dat men met deze resolutie de grens bereikt van wat men met een resolutie kan doen. Zelfs als er gevolgen zijn voor de inwoners van het Gewest, gaat het in de eerste plaats om een federale bevoegdheid. Ze verklaart dat de federale regering – waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn – van deze aangelegenheid een prioriteit heeft gemaakt. Ze vindt dat de oppositie er beter aan doet het beleid in deze aangelegenheid met interpellaties te trachten bij te sturen.

De heer Paul Galand verbetert de opmerkingen van mevrouw Anne-Sylvie Mouzon : volgens hem heeft de regering de toepassing van deze wet niet uitgesteld wegens een gebrek aan middelen, maar wegens een gebrek aan beleidskeuzen. Hij merkt op dat het deel van de wet dat op 1 juni van toepassing wordt, helemaal geen betrekking heeft op de toekenning van voorschotten waarin de wet eveneens voorziet. Hij merkt op dat deze resolutie van groot belang is voor de OCMW's, die onder de bevoegdheid van de Verenigde Vergadering vallen. Hij stelt bijgevolg vast dat de democratische partijen het niet eens zijn om de verworvenheden inzake schuldvorderingen volop in de praktijk toe te passen, ondanks de talrijke interpellaties die reeds op federaal niveau zijn gehouden. Hij betreurt dit, want volgens hem gaat het om een van de efficiënte middelen voor armoedebestrijding.

Mevrouw Dominique Braeckman wil geen polemiek voeren : de honderdzeventigduizend huishoudens op wie de nieuwe regeling van toepassing is, zullen ze te rechter tijd appreciëren. Ze stelt vast dat de heer Eerdekens, volksvertegenwoordiger voor de PS, de Ligue des Familles bij brief ingelicht heeft over het standpunt van de PS : « De

ficie le débiteur d'aliments. Dans tous les autres cas, le code prévoit qu'il doit lui être laissé le minimum vital et un minimum d'ameublement. Ces gens sont ceux qui viennent alors dans les CPAS des communes pauvres, comme Saint Josse.

Le fait que le débiteur pouvait se mettre en situation d'insolvabilité était mis à mal parce que la totalité des ressources sont saisissables, ce qui avait été présenté à l'époque comme une grande victoire féministe. Dans les faits, personne n'est responsabilisé puisque le débiteur d'aliments se voit saisir le revenu d'intégration et il demande alors l'aide sociale qui constitue en réalité un deuxième revenu d'intégration. Il s'agit là d'une situation totalement absurde.

Dans la loi, l'Etat s'est interdit de saisir en récupération par le biais du service des créances au delà des minima protégés par le code judiciaire. La disposition du code qui prévoit la possibilité de saisir la totalité des revenus en cas de créances alimentaires devrait être supprimée. Cela permettrait d'éviter le risque d'une double procédure.

Mme Marion Lemesre rejoint Mme Anne-Sylvie Mouzon sur le fond. Elle pense toutefois qu'avec le texte de cette résolution on atteint la limite de ce qu'il est souhaitable de faire en termes de résolution. Même s'il y a des implications pour les habitants de la région il s'agit là avant tout d'une compétence fédérale. Elle déclare que le gouvernement fédéral – où tous les partis sont représentés – a mis cette matière dans ses priorités. Elle juge plus opportun que l'opposition utilise l'instrument que constitue l'interpellation pour servir d'aiguillon dans cette matière.

M. Paul Galand corrige les propos de madame Anne - Sylvie Mouzon : il pense que si le Gouvernement ne concrétise pas plus tôt cette loi, ce n'est pas faute de moyens mais faute de choix politique en ce sens. Il fait observer que la partie qui entre en application au premier juin ne concerne en rien l'octroi d'avances qui est également prévu dans la loi. Il fait remarquer que cette résolution concerne de près les CPAS, qui sont de la compétence de l'Assemblée Réunie. Il constate donc qu'il n'y a pas unanimité des partis démocratiques pour concrétiser pleinement les acquis en matière de créances alimentaires malgré les nombreuses interpellations qui ont déjà eu lieu au niveau fédéral. Il le regrette car il s'agit selon lui d'un des moyens efficaces de lutte contre la pauvreté.

Mme Dominique Braeckman ne souhaite pas polémiquer : les cent septante mille ménages concernés apprécieront le moment venu ... Elle constate que le député fédéral PS Monsieur Eerdekens a écrit à la Ligue des Familles pour l'informer de la position du PS : « Les CPAS doivent le plus rapidement possible être débarrassés de cette obliga-

OCMW's moeten zo snel mogelijk ontlast worden van deze verplichting. Het staat aan de federale overheidsdienst Financiën om, zo mogelijk vanaf juli 2004, toe te zien op de naleving van de wet en de principes ervan ». Men zal bijgevolg het verschil tussen de standpunten en de situatie te velde moeten uitleggen.

Mevrouw Anne-Sylvie Mouzon stelt voor om de tekst van de resolutie aan te passen om te vermijden dat het Verenigde College de mist in gaat met te strikte eisen. Ze stelt voor om de tekst te amenderen (zie amendementen nrs 1 en 2).

De heer Serge de Patoul wijst erop dat het hier duidelijk om een bevoegdheid van het federale Parlement gaat, dat eraan werkt. Het gaat in zekere zin om een aanbeveling van het ene Parlement aan het andere, alsof de federale parlementsleden een resolutie indienen in verband met een van de specifieke Brusselse bevoegdheden waarvoor een ordonnantie zou zijn aangenomen, terwijl de Brusselse parlementsleden zelfs een interpellatie over de inwerkingtreding ervan zouden hebben ingediend. Hij trekt het nut van deze werkwijze in twijfel en verdenkt de indieners van electorale motieven. Als men zich in de plaats stelt van de betrokken parlementsleden, dreigt er institutionele wanorde.

Volgens de heer Joël Riguelle bezondigt men zich aan demagogie als men beloften maakt, een bepaalde weg inslaat en die beloften dan niet inlost. Hij wijst er bovendien op dat dit vraagstuk van belang is voor de OCMW's, die deze opdracht moeten uitvoeren. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is bijgevolg de juiste plaats om dit soort stappen te doen.

Volgens mevrouw Marion Lemesre willen alle politieke fracties dat deze wet toegepast wordt. Dit wordt echter krachtig betwist door de heer Paul Galand.

Ze gaat akkoord met een tekst die het Verenigd College opdracht zou geven om dit onderwerp aan te kaarten bij de interministeriële conferentie. De bedoeling is dat er schot in de zaak komt en dat de noodzakelijke begrotingsmiddelen zo snel mogelijk vrijgemaakt worden. Ze wijst erop dat het debat op federaal niveau wordt gevoerd en bevestigt haar vertrouwen in de federale regering om tot concrete resultaten te komen.

De heer Robert Delathouwer verklaart dat hij zich zou moeten onthouden bij de stemming wegens de huidige formulering van de tekst, maar hij gaat akkoord met het door mevrouw Anne-Sylvie Mouzon gesuggereerde voorstel van amendement, dat hij zal steunen wanneer het ingediend wordt.

Bij de hervatting van de werkzaamheden worden de amendementen nr. 1 en 2 ingediend om deze suggestie van mevrouw Anne-Sylvie Mouzon concreet gestalte te geven.

tion, il appartient au service fédéral des finances, dès juillet 2004 si possible, d'assurer le respect de la loi et de ses principes. » Il faudra dès lors s'expliquer sur la différence entre les prises de position et la réalité sur le terrain.

Mme Anne-Sylvie Mouzon propose d'adapter le texte de la résolution pour éviter au Collège réuni d'aller droit dans le mur avec une feuille de route trop contraignante. Elle propose d'amender le texte. (voir amendements n°1 & 2).

M. Serge de Patoul signale qu'il s'agit ici manifestement d'une compétence du parlement fédéral qui y travaille. C'est un peu comme si un parlement adressait une recommandation à un autre parlement; comme si les parlementaires fédéraux déposaient une résolution relative à une des compétences spécifiquement bruxelloises pour laquelle une ordonnance aurait été votée et alors même que les parlementaires bruxellois auraient interpellé quant à sa mise en œuvre. Il doute de l'utilité de cette démarche et prête des visées électoralistes à ses auteurs. Le fait de se substituer aux parlementaires concernés risque de créer une foire institutionnelle.

M. Joël Riguelle dit que selon lui la démagogie c'est de faire des promesses, de s'engager dans une voie et de ne pas concrétiser au bénéfice de la population concernée. Il rappelle en outre que cette problématique concerne les CPAS qui ont cette charge sur les épaules. La Commission communautaire commune est donc le lieu approprié pour faire ce type de démarche.

Mme Marion Lemesre dit que tout les groupes politiques ont le souci de faire aboutir cette législation. Ce propos est cependant violemment contesté par Monsieur Paul Galand.

Elle marque son accord pour appuyer un texte qui manderait le Collège réuni pour mettre ce sujet sur la table de la conférence interministérielle. Le but est qu'il y ait un suivi au dossier et que le nécessaire budget soit libéré le plus rapidement possible. Elle rappelle que le débat a lieu au niveau fédéral et redit sa confiance au gouvernement fédéral pour le faire aboutir.

M. Robert Delathouwer dit que la rédaction actuelle du texte l'obligerait à s'abstenir mais il marque son accord sur la proposition d'amendement de texte suggérée par Madame Anne - Sylvie Mouzon qu'il appuiera volontiers quand elle sera déposée.

A la reprise des travaux, les amendements n° 1 et n° 2 sont déposés pour concrétiser cette suggestion de Mme Anne-Sylvie Mouzon.

Deze amendementen worden aangenomen bij eenparigheid van de commissieleden.

Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt aangenomen met dezelfde stemverhouding (10 stemmen).

De Rapporteurs,

Serge de PATOUL,
Marie-Jeanne RIQUET

De Voorzitter,

Jean-Luc VANRAES

Ces amendements sont adoptés à l'unanimité par la commission.

La proposition de résolution ainsi amendée est adoptée suivant le même vote (10 voix).

Les Rapporteurs,

Serge de PATOUL,
Marie-Jeanne RIQUET

Le Président,

Jean-Luc VANRAES

IV. Tekst aangenomen door de Commissie

De Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,

Overwegende dat de niet-betaling van de alimentatiegelden die ingevolge een rechterlijke beslissing verschuldigd zijn, een negatie is van een recht en een van de grootste oorzaken van armoede bij eenoudergezinnen;

Overwegende dat het aantal dossiers van personen die wachten op een toelage waarop ze recht hebben thans op 170.000 geraamd wordt;

Overwegende dat het federale parlement, op 21 februari 2003, met een ruime consensus van alle democratische partijen, een wet heeft aangenomen waarbij op 1 september 2003 een Dienst voor Alimentatievorderingen bij de FOD Financiën opgericht zou worden;

Overwegende dat de oprichting van die dienst gesteund wordt door een heel groot aantal vrouwenverenigingen, de Gezinsbond en talrijke welzijnsverenigingen van alle strekkingen en dat zij beschouwd wordt als een grote stap voorwaarts in het genderbeleid van de federale overheid en in de strijd tegen bestaansonzekerheid;

Overwegende dat de federale regering in juli 2003 beslist heeft de oprichting van die dienst uit te stellen tot 1 september 2004;

Overwegende dat dit uitstel schadelijke sociale gevolgen heeft;

Overwegende dat er dringend een einde moet komen aan de huidige situatie, te weten dat de OCMW's, die niet de middelen hebben om ervoor te zorgen dat de rechterlijke beslissingen stelselmatig uitgevoerd worden, opgedragen wordt om, in bepaalde gevallen, voorschotten op alimentatiegeld toe te kennen;

Overwegende dat deze regeling beperkingen en tekortkomingen heeft aangezien slechts een beperkt aantal gezinnen ze kan genieten, de bedragen beperkt zijn en de OCMW's het alsmoaar moeilijker hebben om die opdracht te vervullen;

Overwegende dat de uitgestelde inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van de dienst Alimentatievorderingen bij de FOD Financiën gevolgen heeft voor de OCMW's van het Brussels Gewest;

Overwegende dat deze regelgeving snel moet worden toegepast en zonder wijzigingen die de rechten van het individu beperken,

Verzoekt het Verenigd College om de interministeriële conferentie voor de maatschappelijke integratie en de sociale economie bijeen te roepen om de federale regering

IV. Texte adopté par la Commission

L'Assemblée réunie de la Commission Communautaire Commune,

Considérant que le non-paiement des pensions alimentaires dues suite à une décision judiciaire est un déni de droit et constitue l'une des causes majeures de la pauvreté des familles monoparentales;

Considérant que l'on estime actuellement à 170.000 le nombre de dossiers de personnes qui attendent un revenu auquel elles ont droit;

Considérant que, le 21 février 2003, dans le cadre d'un large consensus de tous les partis démocratiques, le Parlement fédéral a adopté une loi créant, au 1er septembre 2003, un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances;

Considérant que cette création a été soutenue par un très grand nombre d'associations féminines, par la Ligue des Familles et de nombreuses associations sociales de toutes tendances et qu'elle a été saluée comme une avancée importante dans la dimension genre de la politique fédérale et dans la lutte contre la précarité;

Considérant qu'en juillet 2003, le gouvernement fédéral a décidé le report au 1er septembre 2004 de la création de ce service;

Considérant les conséquences sociales dommageables de ce report;

Considérant qu'il y a urgence de sortir de la situation actuelle où les CPAS, non outillés pour faire appliquer de façon systématique les décisions de justice, sont chargés d'octroyer, dans certaines conditions, des avances sur pensions alimentaires;

Considérant que ce système montre ses limites et ses failles : seul un nombre limité de familles ont accès à ce régime, les montants octroyés sont plafonnés, les CPAS estiment que cette mission leur est de plus en plus difficile à assumer;

Considérant que les CPAS de la Région bruxelloise sont donc concernés par le retard de mise en œuvre de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances;

Considérant qu'il y a lieu de mettre cette législation en application rapidement et sans modification allant dans le sens de la limitation des droits des personnes,

Demande au Collège réuni de convoquer la conférence interministérielle de l'intégration sociale et de l'économie sociale afin d'intervenir pour que le gouvernement fédéral

ertoe te bewegen de noodzakelijke personele en financiële middelen vrij te maken voor de oprichting van de Dienst voor Alimentatievorderingen, zonder bespreking van de rechten van het individu.

dégage les moyens humains et financiers nécessaires à la création du Service des créances alimentaires, sans limitation du droit des personnes.

Bijlage**Amendementen**

Nr. 1 (van mevrouw Anne-Sylvie MOUZON, mevrouw Marion LEMESRE, de heren Robert DELATHOUWER en Jean-Luc VANRAES)

De zesde considerans te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Aangezien de Dienst voor Alimentatievorderingen waarvan sprake in dit voorstel van resolutie nooit is opgericht, is dit uitstel van de oprichting natuurlijk geen sociale achteruitgang, aangezien de OCMW's nog altijd financieel tussenkomen.

Nr. 2 (van mevrouw Anne-Sylvie MOUZON, mevrouw Marion LEMESRE, de heren Robert DELATHOUWER en Jean-Luc VANRAES)

Het laatste lid van het voorstel van resolutie te vervangen door het volgende lid :

« Verzoekt het Verenigd College om de interministeriële conferentie voor de maatschappelijke integratie en de sociale economie bijeen te roepen om de federale regering ertoe te bewegen de noodzakelijke personele en financiële middelen voor de oprichting van de Dienst voor Alimentatievorderingen ter beschikking te stellen, zonder beperking van de rechten van het individu. ».

VERANTWOORDING

Men moet uiteraard aandringen op de oprichting van de Dienst voor Alimentatievorderingen, maar men moet het Verenigd College niet verplichten tot zo'n onbuigzame en strenge maatregel dat het geen enkele manoeuvreerruimte meer zou hebben.

Annexe**Amendements**

N° 1 (de Mmes Anne-Sylvie MOUZON, Marion LEMESRE, MM. Robert DELATHOUWER et Jean-Luc VANRAES)

Supprimer le 6ème considérant.

JUSTIFICATION

Le Service des créances alimentaires dont il est question dans la présente proposition de résolution n'ayant jamais été créé, le report de sa création ne constitue évidemment pas un recul social puisque les CPAS ont maintenu leurs interventions.

N° 2 (de Mmes Anne-Sylvie MOUZON, Marion LEMESRE, MM. Robert DELATHOUWER et Jean-Luc VANRAES)

Remplacer le dernier alinéa de la proposition de résolution par l'alinéa suivant :

« Demande au Collège réuni de convoquer la conférence interministérielle de l'intégration sociale et de l'économie sociale afin d'intervenir pour que le gouvernement fédéral dégage les moyens humains et financiers nécessaires à la création du Service des créances alimentaires, sans limitation des droits des personnes. ».

JUSTIFICATION

Il convient, bien évidemment, de pousser à la création de ce Service des créances alimentaires mais pas d'enfermer le Collège réuni dans une démarche à ce point rigide et étroite qu'il ne lui resterait aucune marge de manoeuvre.

